

Österbottens förbund
Pohjanmaan liitto

TERRITORIELL PLAN FÖR EN RÄTTVIS OMSTÄLLNING I ÖSTERBOTTEN

**Medfinansieras av
Europeiska unionen**

Innehållsförteckning

1 Huvuddragen i omställningsprocessen och identifiering av de territorier i medlemsstaten som påverkas mest negativt	3
1.1 Huvuddragen i den förväntade omställningsprocessen i riktning mot unionens energi- och klimatmål för 2030 och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050	3
1.2 Identifiering av de territorier som förväntas påverkas mest negativt, samt en motivering av valet med motsvarande uppskattning av konsekvenserna för ekonomin och sysselsättningen, baserat på huvuddragen i avsnitt 1.1	6
2 Bedömning av omställningsproblemen för vart och ett av de identifierade territorierna	10
2.1 Bedömning av de ekonomiska, sociala och territoriella konsekvenserna av omställningen till en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050	10
2.2 Utvecklingsbehov och mål fram till 2030, i syfte att uppnå en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050	15
2.3 Förenlighet med andra relevanta nationella, regionala eller territoriella strategier och planer	17
2.4 Typ av insatser som planeras	19
3 Förvaltningsförfarande	25
3.1 Partnerskap	25
3.2 Övervakning och utvärdering	26
3.3 Samordnings- och övervakningsorgan	27
4 Programspecifika output- och resultatindikatorer	28

1 Huvuddragen i omställningsprocessen och identifiering av de territorier i medlemsstaten som påverkas mest negativt

1.1 HUVUDDRAGEN I DEN FÖRVÄNTADE OMSTÄLLNINGSPROCESSEN I RIKTNING MOT UNIONENS ENERGI- OCH KLIMATMÅL FÖR 2030 OCH EN KLIMATNEUTRAL EKONOMI I UNIONEN SENAST 2050

I regeringsprogrammet för statsminister Sanna Marins regering (10.12.2019) står det: "Regeringen agerar på ett sätt som leder till att Finland är klimatneutralt 2035 och uppvisar negativa koldioxidutsläpp kort därefter. Detta uppnås genom att utsläppsminskningsåtgärderna påskyndas och kolsänkorna stärks.

"Regeringsprogrammet ingår i Finlands integrerade nationella energi- och klimatplan, som lämnades in till Europeiska kommissionen (EG) i december 2019 i enlighet med Europeiska parlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energunionen och av klimatåtgärder.

Den nationella energi- och klimatstrategin för 2030 samt den klimatpolitiska planen på medellång sikt för 2030 styr Finlands omställning till klimatneutralitet. Finlands mål är att öka andelen förnybar energi till minst 51 procent av den totala energiförbrukningen och till 30 procent av den slutliga energiförbrukningen inom vägtrafiken. För energieffektivitetens del är målet att hålla slutkonsumtionen av energi på högst 290 TWh. Vid beredningen av strategin beaktas de lagstiftningsförslag om skärpning av målen för 2030 som kommissionen lägger fram sommaren 2021 och som hänför sig till den europeiska gröna given (Green Deal) samt det sektorsvisa utredningsarbete som görs vid olika ministerier: Sektorspecifika färdplaner för ett koldioxidsnålt samhälle, arbetet för beräkning av byggnaders klimatavtryck, Färdplanen för fossilfria transporter.

Den nationella förnyade klimatlagen godkändes 1.7.2022. De centrala målen i lagen är följande:

- **Växthusgasutsläpp som orsakas av mänsklig verksamhet -60 % 2030, - 80 % 2040 och 90–95 % 2050**
- **Klimatneutralitet (utsläpp och sänkor lika stora) 2035 och att upptaget ökar och utsläppen minskar ytterligare också efter det.**

Som en del av planeringssystemet enligt den förnyade klimatlagen tillkommer klimatplanen för markanvändningssektorn, vars övergripande mål är att i enlighet med målen för hållbar utveckling främja att utsläppen minskar inom markanvändningen, skogsbruket och jordbruket, att upptaget av koldioxid i kolsänkor stärks och att det görs anpassningar till klimatförändringar. Klimatplanen för markanvändningssektorn bidrar till att målet om nationell klimatneutralitet kan nås senast 2035 och att EU:s klimatmål kan nås.

Regeringen har inte beslutat eller dragit upp riktlinjer för användningen av torv för tiden efter 2030.

Utkastet till Finlands nya nationella klimat- och energistrategi publicerades våren 2022. Strategin tar sikte på att Finland ska nå klimatneutralitet 2035. Det offentliga hörandet om strategin avslutades den 15 maj 2022. Strategin innehåller scenarier för Finlands framtida energisystem. I det s.k. grundscenariot skulle produktionen av förnybar energi öka från 140 terawattimmar till 190 terawattimmar till år 2035.

Träbaserade bränslen, vindkraft och värmepumpar är de huvudsakliga källorna för tilläggsproduktion av förnybar energi. Den ökade efterfrågan baserar sig på marknadsläget. De nämnda källorna är de mest konkurrenskraftiga i Finland jämfört med fossila bränslen.

De huvudsakliga källorna till träbaserade bränslen är biflöden från skogsindustrin och avfall från skogsbrukssektorn. Massaproduktionen förväntas öka, vilket leder till en ökning av bioenergiproduktionen.

I Finland sköts skogarna så att avskogning inte sker. Finland verkställer REDII-direktivet inkl. tillämpning av hållbarhetskriteriet gällande användning av biomassa. Finland tillämpar också principen om att inte orsaka betydande skada i vederbörande EU-program inkl. RRF-finansiering. De nationella investeringsstöden styrs till produktionen av hållbara biobränslen och biogas för transporter.

Produktionskapaciteten för vindkraft ökar snabbt i Finland. Den förväntas öka till över 5 000 megawatt i år. Vindkraftsproduktionen är mycket konkurrenskraftig och investeringarna görs utan offentligt stöd. Regionalt bör man dock observera de begränsningar som Försvarsmakten satt för utbyggnad av vindkraft i synnerhet nära den ryska gränsen och delvis även på andra områden.

Användningen av värmepumpar ökar snabbt i Finland. Med värmepumpar produceras förnybar energi, t.ex. geoenergi. Med dem tas också energi från avfall tillvara. Det finns nationellt investeringsstöd för t.ex. avfallsvärme- och geoenergiprojekt som utvecklar tekniska lösningar som inte bygger på förbränning.

Finlands särskilda FRO-mål är att minst halvera användningen av torv som energikälla fram till år 2030. EU:s landsrapport till Finland (2020) konstateras att Finland har kommit långt i uppnåendet av sina klimatmål för 2020, men att det krävs ambitiösa nya åtgärder för att landet ska nå klimatneutralitet fram till 2035. Enligt rapporten skulle en stegvis utfasning av torvanvändningen på ett betydande sätt kunna främja Finlands mål om klimatneutralitet 2035.

Enligt rapporten har branschen gjort bedömningen att torvproduktionens direkta sysselsättningseffekt år 2018 var 2 300 årsverken och om man beaktar den indirekta effekten blir antalet årsverken 4 200. I rapporten konstateras att om torvproduktionen skulle fasas ut stegvis, skulle arbetslöshetsrisken rikta sig främst mot de som är direkt anställda i branschen. En del indirekta arbetstillfällen kan också vara i fara eftersom aktiviteten inom ekonomin minskar i torvproduktionsområdena. Detta innebär att den regionala ekonomin bör göras mångsidigare för att säkerställa regionens attraktionskraft med tanke på nya investeringar samt att den berörda personalen bör få omskolning och fortbildning.

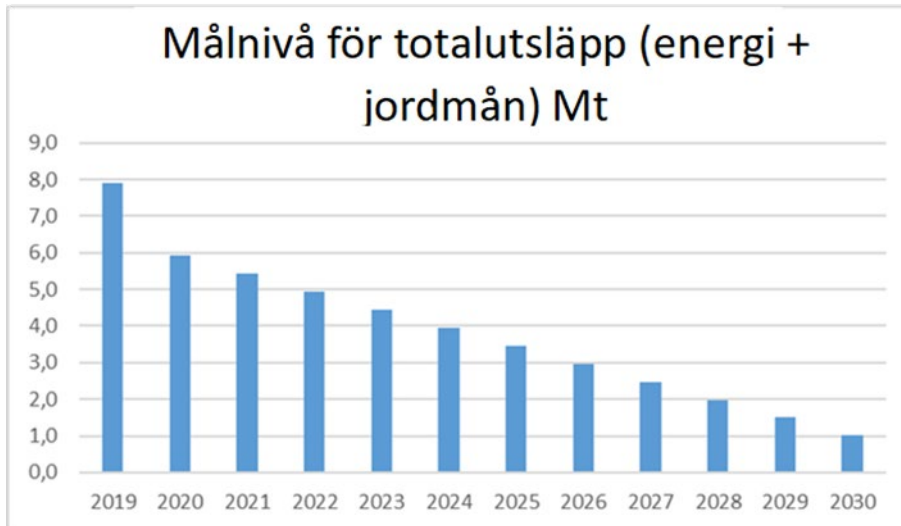
Om torven och torvens roll i energipolitiken inkl. den territoriella dimensionen

Torv används som energikälla samt för odlingsändamål och som stallströ. Av torv framställs också t.ex. aktivt kol. År 2020 gav torv som energikälla 42 489 TJ (11,8 TWh) i

Finland, alltså ca 3,3 % av den totala energiförbrukningen. I Finland används torv i el- och värmeproduktion för samhällets och industrins behov.

Användningen av torv som energikälla förväntas sjunka från 15,7 TWh 2019 till 2,0 TWh 2030. På motsvarande sätt minskar totalutsläppen från 7,9 Mt 2019 till 1,0 Mt 2030, vilket bilden nedan beskriver.

Finland har främjat användningen av torv som bränsle för värmeproduktion genom att ha en lägre accis för torv än för fossila bränslen. Den lägre accisen har ökat användningen av torv särskilt i relation till stenkol. På grund av det höga priset på utsläppsrättigheter ersätts däremot torv med förnybara träbaserade bränslen. Torv kan lagras under en lång tid. Finland har en särskild lagstiftning om skyddsutslag för bränttorv.

Torv är en lokal resurs i energiproduktionen och dess användning som energikälla koncentreras till de landskap där den produceras. Eftersom naturgasnätet huvudsakligen inte når de torvproducerande landskapen och användningen av naturgas inte är ekonomiskt lönsam i relation till träbaserade bränslen ersätts torven inte med naturgas i Finland.

I synnerhet i de landskap som har en betydande torvproduktion bygger el- och värmeproduktionen på multibränslepannor som kan eldas med olika bränslen. Detta gör det möjligt att relativt snabbt ersätta torv med andra alternativ om det är ekonomiskt motiverat. Det kan leda till snabba förluster av arbetstillfällen i torvsektorn.

1.2 IDENTIFIERING AV DE TERRITORIER SOM FÖRVÄNTAS PÅVERKAS MEST NEGATIVT, SAMT EN MOTIVERING AV VALET MED MOTSVARANDE UPPSKATTNING AV KONSEKVENSERNA FÖR EKONOMIN OCH SYSSELSÄTTNINGEN, BASERAT PÅ HUVUDDRAGEN I AVSNITT 1.1

Pellervo ekonomiska forskningsinstitut PTT publicerade våren 2021 en utredning om torvbranschens inverkan på samhällsekonomin i Finland samt på landskapens och de ekonomiska regionernas regionala ekonomi. Utredningen gällde torvbranschen som helhet.

År 2019 var torvbranschens omsättning i hela landet 455 miljoner euro och sysselsättningseffekten 1 400 årsverken. Bruttovärdet på torvbranschens produktion var dock högre än dess omsättning, ca 500 miljoner euro, av vilket branschens eget förädlingsvärde var ca 126 miljoner euro.

Torvbranschen har dock konstaterat att branschen utöver de direkta effekterna också har indirekt inverkan på den regionala ekonomin. Enligt input-outputtabellerna genereras 40 procent av det värde som torvbranschen producerar inom branschen, drygt 30 procent inom andra sektorer, drygt 20 procent kommer från import och knappa fem procent via skatter.

Av produktionskedjans inhemska sysselsättning uppstod cirka 55 procent i torvbranschen, resten i andra branscher som reparation och transport av maskiner och apparater. Torvbranschens produktionskedja sysselsatte alltså ungefär 1,8 gånger fler än torvbranschen sysselsatte direkt. Det innebär att torvsektorns 1 404 årsverken 2019 genererade ungefär 2 500 årsverken i hela produktionskedjan. Under året var antalet sysselsatta i produktionskedjan dock betydligt fler eftersom en stor del av de anställda i synnerhet inom torvtäkt var säsongarbetare.

Eftersom torven är en lokal resurs i energiproduktionen kommer konsekvenserna av en minskad torv-produktion att leda till förlorade arbetstillfällen uttryckligen i kommuner och ekonomiska regioner. Det blir också mer omfattande negativa konsekvenser: då arbetstillfällena i torvbranschen försvinner, minskar efterfrågan på andra tjänster i området, vilket försvagar finansieringsgrunden för offentliga tjänster och framför allt områdets livskraft, då de i praktiken enda arbetsmöjligheterna för unga nästan försvinner.

Finland har föreslagit för kommissionen att FRO-stödområdet utvidgas från kommissionens förslag med sex landskap och fyra kommuner i Birkaland. I landsrapporten 2020 föreslog kommissionen sju landskap i östra och norra Finland som stödområde.

Finland har föreslagit att även följande landskap och kommuner ska ingå i fondens stödområde:

- landskapen Södra Österbotten, Satakunta och Mellersta Finland på grund av att de har en betydande torvproduktion
- landskapen i Kymmenedalen och Södra Karelen på grund av deras svaga resiliens och betydande torvproduktion
- landskapet Österbotten på grund av hotet om förlorade arbetstillfällen inom växt- och djurproduktionen samt transport- och maskinföretag som är beroende av torvproduktionen. Dessutom har Österbotten som en

betydande torvanvändare en viktig funktionell koppling till grannlandskapens torvproduktionsområden (Mellersta Österbotten, Södra Österbotten och Satakunta)

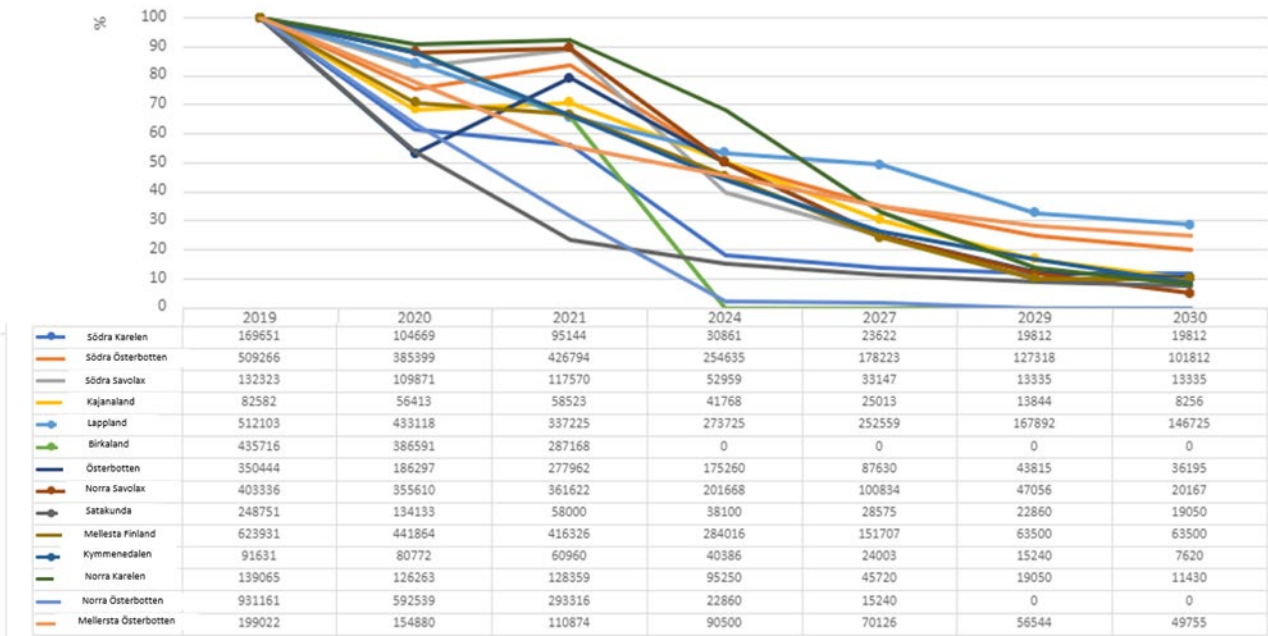
- Parkano, Kihniö, Virdois och Punkalaidun i landskapet Birkaland som mycket torvproduktionsberoende enskilda kommuner. Dessa kommuner har också en stark koppling till torvproduktionsområdena i grannlandskapen (Södra Österbotten och Satakunta).

Närmare motiveringar till utvidgningsförslaget ges områdesvis i kapitel 2.1.

Finland har energiproduktion av torv i nästan alla landskap. Torvproduktionens betydelse accentueras i synnerhet lokalt, på kommunnivå och i ekonomiska regioner. Torvproduktionsområdena ligger huvudsakligen i gleset befolkade områden, där efterfrågan på arbetskraft i övrigt är mycket låg. En övergång från torv till koldioxidneutral energiproduktion skulle alltså ha ytterst skadlig inverkan på alla de 14 landskapens torvproduktionsområden.

Som figuren nedan visar, minskar växthusgasutsläppen från användningen av torv som energikälla i FRO-landskapen från 2019 till 2030 med minst 70 %. Dessa utsläpp minskar sammanlagt med 4 301 000 tCO₂ under samma tidsperiod. Det är 89 % av utgångsnivån 2019, som är 4 829 000 tCO₂. Då det i regeringsprogrammet har fastställts att torv som energikälla ska minskas med hälften innebär det i praktiken att regeringens förbindelse påskyndas och stärks avsevärt.

Utvecklingen av utsläppen från torvens energianvändning från år 2019 till år 2030, % och tCO₂/a

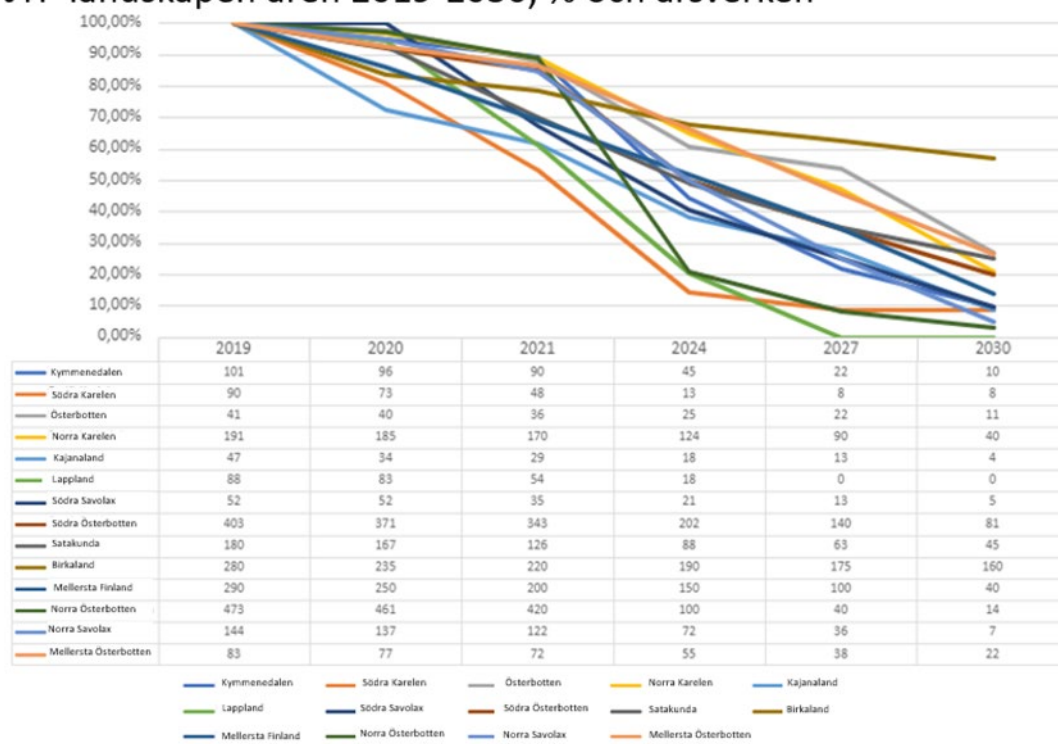
Genom FRO-åtgärder ska torvproduktionsområdena dessutom restaureras, vilket gör att utsläppen från produktionsområdena minskar och de restaurerade områdena omvandlas till kolsänkor. Samtidigt förbättras naturens mångfald och skadlig avrinning i vattendrag minskar betydligt från de restaurerade områdena. Avsikten är att genom FRO-åtgärder restaurera sammanlagt 13 300 hektar torvträktsområden, vilket minskar utsläppen med sammanlagt 218 500 tCO₂.

FRO-landskapen har ambitiösa mål för att nå klimatneutralitet. De har gjort upp färdplaner för kartläggning av åtgärderna. Delvis har landskapen även ställt upp mål och dragit upp riktlinjer för tiden efter 2030. Också klimat- och energistrategierna uppdateras som bäst när det gäller målen för 2035, 2040 och 2050. FRO-landskapen omsätter samtidigt den nya klimatlagens utsläppsmål för 2035, 2040 och 2050 i praktiken liksom även målet att stärka kolsänkorna.

Också de investeringsbehov som kommissionen framför i sin landrapport är gemensamma för alla 14 landskap. Förverkligandet av investeringarna är nödvändigt för att säkerställa regionernas livskraft i situationer där de själva saknar resurser för att motverka oundvikliga skadeverkningar.

I följande bild och tabell presenteras den förväntade minskningen av direkta och indirekta arbetstillfällen i alla 14 områden både procentuellt och som årsverken fram till år 2030:

Minskningen av direkta och indirekta arbetsplatser inom torv i JTF-landskapen åren 2019-2030, % och årsverken

Som bilden visar blir minskningen av torvrelaterade arbetstillfällen i nästan alla områden minst 70 procent från 2019 till 2030. Enligt tabellen förverkligas regeringsprogrammets mål om en halvering av användningen av torv som energikälla i de flesta områdena redan 2024 medan en halvering av torvan-

vändningen enligt PTT:s modellering leder till att antalet direkt och indirekt sysselsatta minskar med 45 procent.

Den utvidgning av området som Finland föreslår äventyrar inte tryggheten av en tillräcklig stödintensitet. Inklusiv utvidgningen skulle stödintensiteten vara ungefär 170 euro per invånare, vilket fortfarande är ungefär en tredjedel mer än de 129,1 euro per invånare som kommissionen föreslår i sin land-rapport. Detta förklaras givetvis av det senare beslutet om en ökning av de totala FRO-medlen på EU-nivå.

2 Bedömning av omställningsproblemen för vart och ett av de identifierade territorierna

2.1 BEDÖMNING AV DE EKONOMISKA, SOCIALA OCH TERRITORIELLA KONSEKVENSERNA AV OMSTÄLLNINGEN TILL EN KLIMATNEUTRAL EKONOMI I UNIONEN SENAST 2050

SAMHÄLLELIGA OCH EKONOMISKA KONSEKVENSER AV TORVPRODUKTION OCH - ANVÄNDNING

Bruttovärdet av torvproduktionen i Österbotten var enligt en utredning vid Pellervo ekonomiska forskningsinstitut (PTT) 17,5 miljoner euro år 2019 och dess förädlingsvärde var 1,6 miljoner euro. Torvproduktionens direkta sysselsättningseffekt var enligt samma utredning 23 års-verken och för hela produktionskedjan sammanlagt 41 årsverken. Österbotten är dock en betydligt större torvanvändare i Finland än landskapets storlek ger vid handen. År 2019 användes torv som energi i Österbotten för över 2 TWh per år (ca 14 % av förbrukningen i Finland) och användningen av strötorv uppgick till ca 250 000 kubik (ca 17 % av förbrukningen i Finland) medan folkmängden i Österbotten i slutet av 2020 var 3,1 % av hela landets befolkning. Inom sektorer i anslutning till torvproduktion, som logistik- och transporttjänster samt växt- och djur-produktion, beräknas antalet hotade arbetstillfällen i Österbotten vara sammanlagt ungefär 500 årsverken. Största delen av de hotade arbetstillfällena finns på landsbygden, där tillgången på ersättande arbetstillfällen är sämre.

I den rättvisa omställningen i Österbotten är *torvproduktion* en sektor på tillbakagång och *energiproduktion, logistik- och transporttjänster samt växt- och djurproduktion* sektorer i omvandling som måste ändra sin verksamhet eller sina processer när tillgången på torv minskar.

Torvproduktion

Enligt miljöskyddets Vahti-datasystem hade det beviljats torvtäktstillstånd för 790 ha av myrarna i Österbotten år 2019. Torvtäktsområdena finns runt om i landskapet. En betydande del av torvmarkerna ägs av stora regionala energibolag. Torvproduktionen i Österbotten beräknas minska betydligt före år 2030, så den måste ses som en sektor på nedgång i Österbottens FRO-plan. Antalet förlorade arbetstillfällen i hela produktionskedjan beräknas till 30 årsverken.

Energiproduktion

I fråga om energiproduktion används torv i Österbotten främst i två stora kraftverk: Alholmens Kraft i Jakobstad och Vaskiluodon Voima i Vasa. Alholmens Kraft producerar fjärrvärme för invånarna i Jakobstad samt processånga och -värme för UPM:s fabriker i Jakobstad. Kraftverket i Vasklot i Vasa producerar däremot 60 % av fjärrvärmerna i Vasa stad. I dessa kraftverk har andelen torv av bränslebehovet varierat

mellan 10 och 45 procent. I Österbotten finns det också ett sextiototal mindre, kommunala värmeverk som använder energitorv som bränsle.

Torv skulle kunna ersättas med ved, men tillgången på inhemsk energived är inte lika stabil. Användningen av österbottniskt skogsflis motsvarar redan nu på årsnivå ungefär den potential som är tillgänglig, så principerna för hållbar skogsvård möjliggör inte någon betydande ökning av flisens andel och den borde bedömas enligt principen *do no significant harm* (DNSH). Vid sidan av ved behövs närproducerade, ekonomiskt lönsamma klimatsmarta lösningar som säkrar tillgången på bränsle och energieffektivitet i synnerhet under perioder då konsumtionen är på topp. Förutom i kraft- och värmeverk används energitorv för uppvärmning av växthus i det nationellt betydande växthuskluster som finns i landskapet. Växthusens årsförbrukning av energitorv är ca 100 000 m³, vilket är nästan 50 % av deras energibehov. Avvecklingen av torvproduktionen försätter växthusodlingen i Österbotten i en utmanande situation. Växthusbranschen måste hitta ett ekonomiskt bränslealternativ till olja och torv och förbättra tillgången på en hållbart producerad grön el.

Den regionala ekonomin i Sydösterbotten, som bildas av städerna Kaskö, Kristinestad och Närpes, är mycket beroende av växthusbranschen. Koncentrationen av växthusodling i regionen har genererat många andra tjänster, som sorterings-, förpacknings-, transport- och säljföretag, teknisk service och rådgivningsverksamhet. Produkter från de österbottniska växthusen säljs i hela Finland. I Närpes odlas 60 % av Finlands tomater och 50 % av gurkorna. I Österbotten arbetar totalt ungefär 1 500 personer i växthus eller i värdekedjan. En kraftig tillbakagång i näringen skulle leda till en sämre köpkraft, fler konkurser och nedskärningar också inom andra sektorer i regionen. Ungefär en femtedel av arbetstillfällena i växthusbranschen bedöms vara hotade i landskapet, vilket är totalt cirka 300 årsverken.

En betydande del (över 80 %) av de anställda i växthusbranschen är personer med låg utbildningsnivå som kommit till Finland för att arbeta eller som flyktingar. Största delen av dem har kommit till Österbotten från antingen Asien eller Europa (t.ex. Thailand och Serbien). Drygt 60 % av de utländska medborgare som är sysselsatta i primärproduktionen är män och 2/3 av dem är 25–44-åringar. Som en följd av växthusbranschens tillbakagång skulle dessa arbetstagare löpa risk för att bli marginaliserade. I Finland ansvarar arbets- och näringsministeriet för invandrarnas integration och främjande av deras sysselsättning. Enligt lagen om främjande av integration (1386/2010) stöds integrationen genom olika tjänster som tillhandahålls främst av kommunen och statens arbets- och näringsförvaltning. Även utbildningsinstitutioner och den tredje sektorn ordnar en mångsidig integrationsstödande verksamhet. I Österbotten verkar dessutom tre väglednings- och rådgivningstjänster med låg tröskel (Welcome Office), som ger information om bestämmelser och frågor kring arbete och arbetsrelaterad invandring. Växthusbranschen sysselsätter också en betydande del unga, så en tillbakagång skulle också försämra ungdomsarbetslöshetsciffrorna i Österbotten och öka risken för marginalisering.

Logistik- och transporttjänster

Energitorvproduktionen har en kraftig sysselsättande effekt också på logistik- och transporttjänsterna i Österbotten, som varutransporter på väg, lagerhållning, handel

med och service av motorfordon. Till kraftverken på Alholmen och Vasklot transporteras årligen 5 000–10 000 långtradarlastar torv och till växthusen ungefär 400 långtradarlastar. En stor del av torven kommer från torvtäktsområdena i grannlandskapen Södra Österbotten och Mellersta Österbotten. Dessa transportmängder har en betydande beräknad sysselsättningseffekt.

Transportföretagen kan sannolikt förnya sin affärsverksamhet men det bör även beaktas att en del av företagen skulle minska sin verksamhet eller lägga ner företaget helt och hållet. Antalet hotade arbetstillfällen inom logistik- och transporttjänster beräknas vara ca 100 årsverken.

Växt- och djurproduktion

Förutom i energiproduktionen används torv i Österbotten bland annat som odlingsunderlag för grönsaker, växter och plantor samt som strö i husdjursproduktion. Växt- och strötorg produceras i samma områden som energitorv, så en avveckling av torvproduktionen hotar också tillgången på inhemsk växt- och strötorg eftersom det för närvarande inte är lönsamt att producera enbart växt- och strötorg. Detta orsakar betydande skada för växt- och djurproduktionen i Österbotten. Torv är lämpligt som odlingsunderlag eftersom det är luftigt, fritt från sjukdomar, fuktbindande och inhemskt. För att få fram alternativa produkter och produktionssätt behövs det satsningar på FoU-verksamhet och regionala experiment.

I Österbotten, i synnerhet i Vasa- och Jakobstadsregionerna, finns också ett markant husdjurskluster som använder torv som strö. Den huvudsakliga leverantören av torv till de österbottniska husdjursgårdarna transporterar enligt egen utsaga 240 000 m³ torv till gårdarna och mängden har ökat stadigt under de senaste åren. Den ekonomiskt lönsamma växt- och djurproduktionen i landskapet är hotad om tillgången på växt- och strötorg inte kan garanteras eller nya hållbara, kostnadseffektiva och trygga alternativa lösningar hittas i stället för torv. Primärproduktionens andel av arbetskraften i Österbotten är klart högre än i hela landet i genomsnitt. Växt- och djurproduktionen sysselsatte enligt Statistikcentralen totalt 3 553 personer år 2020 i Österbotten. Antalet hotade arbetstillfällen i växt- och djurproduktionen i Österbotten är cirka 100 årsverken.

POTENTIAL FÖR TILLVÄXT OCH EN MÅNGSIDIGARE EKONOMI

En snabbare avveckling av torvproduktionen än tidigare beräknat medför betydande utmaningar för sysselsättning, produktivitet och entreprenörskap i Österbotten. För att kunna svara på dessa utmaningar krävs utveckling av nya lösningar och metoder inom kompetens, utveckling och forskning.

I strategin för smart specialisering i Österbotten 2022–2025 betonas det att tillväxt och ekonomisk mångsidighet fås till stånd med hjälp av innovationer. Strategin fokuserar på en sådan kompetensutveckling som skapar förutsättningar för nya lösningar och verksamhetsmodeller samt skapande av ny affärsverksamhet. Österbotten ska enligt strategin kartlägga nya tillväxtsektorer och medvetet satsa på dem. Att göra den regionala industrin mer mångsidig på ett konkurrenskraftigt sätt innebär att man stärker de befintliga styrkorna och kompetensresurserna samtidigt som man ökar andelen specialisering och den kompetens som är unik för Österbotten.

För att möjliggöra en rättvis omställning och motverka socioekonomiska konsekvenser i Österbotten behövs det mycket ny kunskap om utvecklade energilösningar som baserar sig på förnybar energi och om klimatneutral växt- och djurproduktion. Detta förutsätter innovativa forsknings- och utvecklingsprojekt i området för att man ska få till skräddarsydda lösningar. Kommunerna i Österbotten har bland de lägsta arbetslöshetssiffrorna i Finland, så de som blir arbetslösa i sektorer i omvandling finns det efterfrågan på speciellt inom omsorgen och i den tillverkande industrin. Förutom dessa åtgärder som skulle finansieras genom FRO-fonden (pelare 1) förbereder man sig i Österbottens FRO-plan på att främja privata och offentliga investeringar med stöd ur andra och tredje pelaren i mekanismen för en rättvis omställning.

MILJÖKONSEKVENSER AV TORVPRODUKTION OCH -ANVÄNDNING

Totalutsläppen under torvens livscykel kommer under torvproduktion, torvanvändning (förbränning till energi eller annat bruk) och efteranvändning av torvmossar. I Österbotten är målet att minska utsläppen av torv som energikälla med ca 90 % före 2030. Det behövs mer forskningsdata om miljökonsekvenserna av efteranvändning av torvmossar.

Under torvens livscykel orsakas de största utsläppen i användningsskedet när torven bränns eller den upplöses i annat bruk. Österbotten är en av de största torvförbrukarna, så betydelsen av miljökonsekvenserna accentueras i landskapet. Koldioxidutsläppen i Österbotten var totalt 2 235 ktn (exkl. LULUCF-sektorn) år 2019, vilket innebär 12,7 ton per capita. De var över 30 % högre än i landet i genomsnitt (9,6). Torvens andel av utsläppen var ca 15 % år 2019. Under en hundraårsperiod har torvproduktionen vanligen en klimatkonsekvens som motsvarar användningen av stenkol som energikälla. För torv som används för annat än energiproduktion är växthusgasutsläppen under livscykeln ungefär lika stora. Bild 1 visar hur utfasningen av energitorv påverkar CO₂-utsläppen i Österbotten 2019–2030. Växthusgasutsläppen från torv som energikälla minskar i Österbotten med 90 % från 2019 (350 444 tCO₂/a) till 2030 (36 195 tCO₂/a). Minskningen är alltså klart större än det mål som uttalas i Finlands regeringsprogram. Dessutom är målet enligt FRO-planen att restaurera 80 ha torvproduktionsområden, vilket leder till en minskning av produktionsområdenas utsläpp med 1 326 tCO₂/a samtidigt som de restaurerade områdena omvandlas till kolsänkor (Beräkningsmetod: torvproduktionsområdets areal har multiplicerats med faktorerna i den nationella växthusgasinventering som sänds till UNFCCC och restaureringsområdets areal har multiplicerats med faktorer i IPCC:s direktiv).

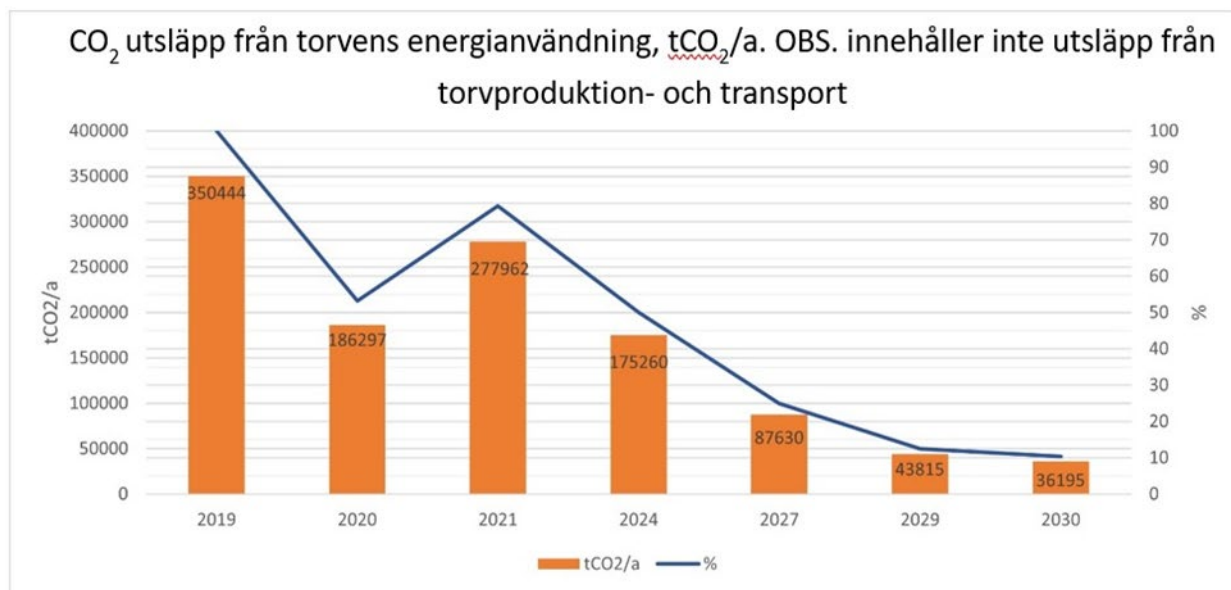

Bild 1. CO₂-utsläpp av torv som energikälla i Österbotten 2019–2030

Redan i den klimatstrategi som Österbottens landskapsstyrelse godkände år 2016 var målet att vårt landskap ska vara energisjälvförsörjande och all energi ska produceras ur förnybara källor före 2040. I landskapsstrategin som godkändes i Österbottens landskapsfullmäktige 23.5.2022 för åren 2022–2025 preciserades landskapets långsiktiga mål. I landskapsstrategin uppsattes målet att Österbotten som samhälle ska vara koldioxidnegativt och energin ska produceras utsläppsfritt före år 2050. För att målet ska uppnås ska landskapets energisystem basera sig på förnybar energi och decentraliserade och smarta energilösningar, förnybar energi produceras i större mängd än det som landskapet själv behöver och i landskapets innovationsekosystem uppstår fortgående innovationer som stöder ett koldioxidsnålt samhälle.

Från torvproduktionsområdena suspenderas fasta ämnen, näringsämnen, humus och järn i nedanförliggande vattendrag. Torrläggning av områdena orsakar också koldioxidutsläpp i luften och kan även försämra grundvattenkvaliteten och -mängden. Dessutom utarmar torvproduktionen naturens mångfald i myrområdena. I detta sammanhang finns det skäl att observera att torvtäkterna i grannlandskapen har miljökonsekvenser också i Österbotten.

För närvarande finns det knappt med kunskap om vilka konsekvenser efteranvändningen av torvmossarna har på vatten och klimat, i synnerhet kunskap om långsiktiga konsekvenser saknas. Hurdan efteranvändningen är inverkar naturligtvis på belastningens mängd och kvalitet. Odling av vall eller annan markanvändning som gör att grundvattennivån stiger och det finns växtlighet på området kan minska belastningen på vattnen och området kan fungera också som en kolsänka för luftutsläpp. I Österbotten bör man uppmärksamma speciellt belastningen av de sura sulfittjordarna. Som helhet behövs det mer forskningsdata om miljökonsekvenserna av efteranvändning.

2.2 UTVECKLINGSBEHOV OCH MÅL FRAM TILL 2030, I SYFTE ATT UPPNÅ EN KLIMATNEUTRAL EKONOMI I UNIONEN SENAST 2050

UTVECKLINGSBEHOV OCH MÅL FRAM TILL 2030

De negativa socioekonomiska konsekvenserna av minskad torvproduktion drabbar i Österbotten speciellt växthusodlingen, växt- och djurproduktionen, logistik- och transporttjänster samt energiförsörjningsberedskapen. I Österbottens territoriella plan för en rättvis omställning (FRO-planen) lyfts två centrala utvecklingsbehov som lindrar skadeverkningarna av övergångsskedet. Dessa är skapande av hållbara regionala energilösningar och nya möjligheter till grön affärsverksamhet samt främjande av klimatneutral växt- och djurproduktion och restaurering av torvmossar.

Utvecklingen har varit mycket snabbare än Finlands regerings officiella mål att halvera användningen av torv som energikälla fram till år 2030. Detta betonar vikten av att snabbt vidta regionala FRO-åtgärder.

Skapande av hållbara regionala energilösningar och nya möjligheter till grön affärsverksamhet

Det enda hållbara sättet att reagera på de socioekonomiska följderna av en snabbare avveckling av torvproduktionen än förväntat är att öka produktionen och användningen av förnybar energi. Österbotten är en av föregångarna i Finland när det gäller att utnyttja vindkraft. I landskapet är 137 vindkraftverk i funktion med en kapacitet på cirka 530 MW. Den sammanlagda kapaciteten för vindkraftverk som är under byggnad eller som har en godkänd plan är nästan 1 500 MW. Därtill planeras över 350 kraftverk, vilkas kapacitet är över 3 000 MW. Österbotten lämpar sig också för solkraft, eftersom goda förbindelser till Fingrids stamnät och elstationer som stöder ökad energiproduktion finns i landskapet. Aktörer inom Österbottens energikluster har också gjort lovande öppningar för utveckling av energilagring och väteekonomi, varför risken för att man i landskapet ska låsa sig vid förbränningsteknik inte är betydande.

En övergång till förnybar energi och decentraliserad energiproduktion är emellertid alltid förknippad med vissa utmaningar, såsom skapande av nya systemlösningar, integrering av olika energiproduktionsmetoder samt utveckling av metoder för energilagring. Då utmaningar blir lösta skapas det å andra sidan nya möjligheter till affärsverksamhet och sysselsättning i området och även den regionalekonomiska strukturen blir mångsidigare och förnyas. I Österbotten behövs ytterligare information om övergångsprocessens inverknings samt främjande av forskning, innovationer och försöksverksamhet.

Vid övergången till en klimatneutral ekonomi går det inte att overse betydelsen av resurseffektivitet och cirkulär ekonomi. I Österbottens FRO-plan kommer åtgärderna för att främja den cirkulära ekonomin att göra näringarna i området mer mångsidiga, öppna upp möjligheter till förnyelse och tillväxt för företag samt främja omställningen till en klimatneutral ekonomi. Innovativa koncept för cirkulär ekonomi och de nya affärsmöjligheter som de medför skapar nya arbetstillfällen inom grön ekonomi i området.

Främjande av klimatneutral växt- och djurproduktion och restaurering av torvmossar

Utfasningen av torvproduktionen har en kraftig inverkan också på växt- och djurproduktionen i Österbotten. Den ekonomiskt lönsamma växt- och djurproduktionen är hotad om man inte lyckas säkerställa tillgången på växt- och strötorv eller finna miljövänliga, desinficerande, kostnadseffektiva och inhemska alternativ till torven. Detta behov är gemensamt för alla landskap som svarar för Finlands livsmedelsförsörjning och försörjningstrygghet. Även för en hållbar efteranvändning och restaurering av torvmossarna måste man finna sådana lösningar som passar områdena bäst.

Det är viktigt att komma ihåg att lönsamheten för den inhemska växt- och djurproduktionen har varit hotad under en längre tid och problemet har uppmärksammats bl.a. i det nuvarande regeringsprogrammet för Sanna Marins regering. Genom åtgärder som möjliggörs av fonden för en rättvis omställning kan man lindra de skadeverkningar som en avveckling av torvproduktionen medför och främja omställningen till en klimatneutral växt- och djurproduktion. Åtgärderna i Österbottens territoriella FRO-plan riktas till delområden genom vilka man mest effektivt kan främja övergången till klimatneutral matproduktion och skapande av nya möjligheter till grön affärsverksamhet.

Resultat som eftersträvas till år 2030

Fram till 2030 har produktionen av energitorv i Österbotten minskat betydligt och på grund av det har arbetstillfällena minskat med ca 30 årsverken (se Tabell 1). Tack vare FRO-åtgärder har man dock lyckats bevara de arbetstillfällena som var hotade i anslutande branscher till torvproduktionen. Dessutom har den företagstillväxt och de nya klimatneutrala affärskoncept som åstadkommit i projekt bidragit till att regionstrukturen blivit mångsidigare och nya arbetstillfällena och företag har bildats i området.

Energibalansen i Österbotten bygger år 2030 i hög grad på förnybara energikällor och landskapet är en föregångare i fråga om att integrera olika produktionsmetoder för förnybar energi till fungerande system. Detta konkretiseras i växthusodlingarna i Österbotten, där man på ett exemplariskt sätt använder förnybara energikällor och tar tillvara de möjligheter som den cirkulära ekonomin öppnar upp för. Utvecklade klimatneutrala lösningar används också i värmeverken i området och i samband med dem har det uppstått nya underleverantörsnätverk som bygger på decentraliserad energiproduktion.

Tabell 1. Utvecklingen av torvens sysselsättningseffekt samt dess brutto- och förädlingsvärde i Österbotten 2019–2030

	Enhet	2019	2020	2021*	2024*	2027*	2030*
Arbetsstillfällen inom produktionen	årsverken	23	22	20	14	12	6
Direkta och indirekta arbetsstillfällen	årsverken	41	40	36	25	22	11
Torvproduktionens bruttovärde	k€	17 587	15 779	15 293	9 605	7979	2 506
Förädlingsvärde	k€	1 584	1 153	1 048	702	547	183

Inom växt- och djurproduktionen har man fram till 2030 funnit en balanserad och hållbar lösning på användningen av växt- och strötorv och de ersättande nya alternativa produkterna. Med hjälp av FRO-projekt som främjat efteranvändning av torvtäkter har man funnit ett klimatsmart sätt att använda myrområden som tagits ur torvproduktion. År 2030 är matproduktionen i Österbotten en lönsam och klimatneutral affärsverksamhet. Dess slutprodukter är rena och ansvarsfullt producerade samt lokalt vidareförädlade. I landskapet finns livsmedelsföretag som satsar på export och innovationer och som förstår betydelsen av klimatneutral produktion.

I Österbotten har man genom FRO-åtgärder kunnat bevara de arbetsplatser som indirekt hotats av att torvproduktionen ska fasas ut, och nya arbetsstillfällen samt företag har uppstått genom den företagstillväxt och de nya koldioxidneutrala affärskoncept som projekten har åstadkommit. Detta innebär utnyttjande av hela landskapets arbetskraftspotential och andra åtgärder för att främja tillgången på kompetent arbetskraft.

2.3 FÖRENLIGHET MED ANDRA RELEVANTA NATIONELLA, REGIONALA ELLER TERRITORIELLA STRATEGIER OCH PLANER

Österbottens strategi för smart specialisering för åren 2022–2025 tar fasta på styrkan i ett nära regionalt samarbete mellan företag, utbildning och offentlig sektor samt i regionens förmåga att engagera medborgarna och civilsamhället i utvecklingsarbetet. Detta är i linje med Österbottens FRO-plan, där man med hjälp av målinriktat samarbete mellan företag, forskningsorganisationer och offentliga aktörer söker lösningar på socioekonomiska utmaningar som orsakas av energiomställningen på grund av att torvproduktionen fasas ut. Österbottens strategi för smart specialisering innehåller fyra prioriteringsområden: 1) avancerade produktionsmetoder, 2) digitala lösningar, 3) energiteknologi och systemlösningar för förnybar energi och 4) cirkulär och koldioxidneutral ekonomi. De valda prioriteringsområdena utgår från befintliga styrkor inom näringsliv, forskning, utbildning och utbildning samt tre globala trender: digitalisering, klimatförändring och förnybar energi samt industriell modernisering och industri 4.0.

I Österbotten finns alltså exakt sådan kompetens som behövs för att främja de centrala utvecklingsbehoven enligt FRO-planen. Österbottens strategi för smart

specialisering har gjort aktörerna inom landskapets innovationsekosystem beredda att söka lösningar på utmaningarna som beskrivs i FRO-planen. FRO-projekten är alltså en utmärkt möjlighet att i praktiken tillämpa kompetensområdena inom strategins prioriteringsområden och samtidigt lösa utmaningarna med energi och cirkulär ekonomi som utfasningen av torvproduktion medför. Dessutom betonas i strategin för smart specialisering betydelsen av nationellt och internationellt samarbete för att ta fram den nyaste kompetensen och skapa samarbetsnätverk. Genom att utveckla kompetens och nätverk skapas förutsättningar för att ta i bruk nya lösningar och verksamhetsmodeller. Det här är också ett av de centrala målen i Österbottens FRO-plan.

Den europeiska gröna given är ett paket med politiska initiativ som ska bana väg för en grön omställning i EU och vars slutmål är klimatneutralitet senast 2050. Målet för Finlands klimat- och energistrategi, som våren 2022 var ute på remiss, är ett klimatneutralt Finland 2035 och snart därefter ett koldioxidnegativt samhälle. I Österbottens landskapsstrategi för åren 2022–2025 sätts fyra prioriteringar upp för regionutvecklingsarbetet med utgångspunkt i FN:s mål för hållbar utveckling (Agenda 2030) samt ur landskapets perspektiv centrala globala förändringsfenomen. Av prioriteringarna ligger i synnerhet *resurssmart samhälle* och *digitalisering ger tillväxt* mycket väl i linje med målen och åtgärderna i FRO-planen. I landskapsstrategin ingår också målet att Österbotten ska vara ett koldioxidnegativt samhälle år 2050. Insatserna i Österbottens FRO-plan som gäller hållbara regionala energilösningar och klimatneutral växt- och djurproduktion stöder för sin del uppnåendet av de ovan nämnda ambitiösa målen. I Österbottens klimatstrategi 2040 betonas bland annat betydelsen av teknologier som främjar utvecklingen av smarta elnät och styrning av projektfinansieringen till utveckling av koldioxidsnåla innovationer och finansiering av pilotprojekt. Detta ligger mycket väl i linje med målen i Österbottens FRO-plan.

Enligt Österbottens skogsprogram 2021–2025 finns det enligt den senaste riksskogstaxeringen (RST12) 568 000 hektar skogsbruksmark. I Österbotten är skogens förmåga att binda kol rätt bra. 45 procent av bestånden är 40 år eller yngre. Tillväxten i de österbottniska skogarna har i många år varit större än uttaget. Hela landskapets beståndstillväxt uppskattas till 3,4 miljoner kubikmeter per år och den årliga avgången till 2,4 miljoner kubikmeter. Skogen fungerar således som en kolsänka nu och även i framtiden. Målet med skogsprogrammet är att öka den optimalt utförda skogsvården. På så sätt höjs tillväxten och kolsänkan stärks. Enligt programmet används de österbottniska skogarna på ett aktivt, mångsidigt och ekonomiskt, ekologiskt, socialt och kulturellt hållbart sätt. Österbottens FRO-plan innehåller inte åtgärder för främjande av energivedsuttag och äventyrar sålunda inte hållbarheten för användningen av biomassa och minskar inte landskapets kolsänkor.

Koordineringen av de regionala medlen sker via landskapets samarbetsgrupp (MYR) i nära samarbete med de finansierande myndigheterna. Eruf-medlen används i första hand för att stärka förutsättningarna för företagets globala konkurrenskraft och export. Med FRO-medel skapas sådana lokala hållbara lösningar som genererar nytt kunnande och nya sysselsättningsmöjligheter i regionen. ESF-medel inriktas till en mera omfattande målgrupp på insatser som förbättrar kunnandet och sysselsättningen. FRO-medel kan däremot användas för snabba insatser som stärker kompetensen och är skräddarsydda efter en snävare målgrupps behov.

De skadliga konsekvenserna av att torven fasas ut berör i synnerhet landsbygdsområdena i Österbotten. Genom FRO-projekt strävar man efter att lindra skadeverkningarna. Ur landsbygdsfonden stöder man på ett mångsidigt sätt landsbygdsnäringar, företagsverksamhet, utvecklingsprojekt och investeringar samt främjar diversifiering av näringsstrukturen på den österbottniska landsbygden. Landsbygdsfonden används speciellt för finansiering av investeringar som utvecklar verksamheten i enskilda företag samt för etablering och utveckling av ny företagsverksamhet. I FRO-projekt skapas regionala miljöer för demonstrations- och pilotprojekt i samarbete med landskapets högskolor och företag samt söks lösningar på utmaningar i anslutning till klimatneutralitet och energiomställning i regionen. Via landsbygdsfonden kan också informationsförmedlings- och samarbetsprojekt finansieras, genom vilka forskningsrön om nya metoder kan omsättas i praktiken. Den här möjligheten kan också utnyttjas i fråga om nya metoder som utvecklats i FRO-projekt.

Vissa investeringstyper eller utvecklingsåtgärder är till sin natur sådana (till exempel stora investeringar) att de inte kan finansieras med FRO-medel. I sådana fall används FRO-medel till att göra utredningar, anordna pilotprojekt för nya lösningar eller skapa småskaliga demonstrationsmiljöer. Därefter går det att ansöka om finansiering för genomförandet av dem i form av understöd eller lån från olika ministerier, Business Finland eller direkt ur något EU-program.

2.4 TYP AV INSATSER SOM PLANERAS

Nordens största energikluster i Vasaregionen och landskapets mångsidiga innovationsekosystem erbjuder goda utgångspunkter för FRO-insatser. Energiklustrets företag och forskningsinrättningar har mångsidigt kunnande och potentiella samarbetspartner för FRO-projekt, med vilka en övergång till förnybara energiformer och utnyttjande av teknologier som inte baserar sig på förbränning främjas. Österbottens innovationsekosystem består av sju högskoleenheter, läroanstalter på andra stadiet, företag och aktörer inom den offentliga sektorn.

Via Österbottens arbets- och näringsbyrås verksamhetsställen kan man också genomföra olika coachningar och arbetskraftsutbildningar för arbetslösa personer och personer som hotas av arbetslöshet. Tillsammans med företag kan man planera till exempel gemensam anskaffning av utbildning, som omfattar rekryterings-, precisions- och omställningsutbildning. Med hjälp av rekryteringsutbildning kan företaget utbilda arbetstagare enligt företagets behov. Med precisionsutbildning skräddarsys omskolning för personal som arbetar i företaget. Genom omställningsutbildning ges stöd till arbetstagare som sagts upp från företaget. Dessutom kan man erbjuda arbets- eller yrkesrelaterad språkutbildning i finska eller svenska. Vid FRO-insatser som riktas till ungdomar kan man dra nytta av sakkunskapen vid till exempel JobCenter-verkstanen i Närpes eller Kristinestad.

I Österbotten är FRO-insatserna uppbyggda kring utvecklingsbehoven. Bland de av arbets- och näringsministeriet definierade typerna av insatser som stöds har man valt dem som bäst anses mildra de skadliga effekterna i Österbotten. Könrelaterad segregation beaktas genom att både kvinnodominerade och mansdominerade branscher stöds. Uppgifterna om uppföljningsindikatorerna insamlas enligt kön, varvid inriktningen av insatserna på olika kön kan följas upp och analyseras.

ATT SKAPA HÅLLBARA REGIONALA ENERGILÖSNINGAR OCH NYA MÖJLIGHETER TILL GRÖN AFFÄRSVERKSAMHET

När hållbara regionala energilösningar och nya möjligheter till grön affärsverksamhet skapas, betonas insatstyper som utgår från förnybar energi, näringslivsbaserad innovationsverksamhet och omfattande FoUI-samarbete. Syftet med de valda insatstyperna är att främja kompetens, tillväxt och internationalisering i regionens små och medelstora företag samt att skapa en grund för nya regionala möjligheter till affärsverksamhet och en allt mångsidigare näringsstruktur.

I Österbottens FRO-plan vilar fokus på utveckling och pilotering av fungerande regionala och lokala lösningar inom energi och cirkulär ekonomi. Som en följd av utfasningen av torvproduktionen ställs företag och värmekraftverk inför utmaningar, på vilka det inte finns några standardlösningar. Lösningarna ska tas fram i samarbete med aktörerna inom Österbottens innovationsekosystem och deras nationella och internationella partner. Till exempel i österbottniska växthusföretag och värmekraftverk kan ett viktigt steg mot klimatneutral affärsverksamhet tas genom att utveckla verksamhetsmodeller, där målen för användning av förnybar energi, resurseffektivitet och främjande av cirkulär ekonomi förenas.

Typ av insatser som planeras och hur de förväntas bidra till att mildra effekterna av omställningen

Näringslivsbaserad innovationsverksamhet och FoUI-samarbete; gemensamma projekt mellan företag och forskning

Med insatstypen svarar man mot följande utvecklingsbehov på grund av omställningen: främjande av innovativa lösningar och verksamhetsmodeller som utgår från näringslivets behov; skapande av demonstrations- och piloteringsmiljöer för hållbara och smarta energisystem och klimatneutrala lösningar inom cirkulär ekonomi; skapande av en grund för möjligheter till ny affärsverksamhet och arbetsplatser samt för att göra regionens näringsstruktur mångsidigare.

Tillväxt, internationalisering och innovationsberedskap inom små och medelstora företag (inkl. affärsverksamhets- och marknadsföringskompetens), investeringar som förnyar verksamheten och ökar produktiviteten samt utveckling av produkter, tjänster och produktionsmetoder

Med insatstypen svarar man mot följande utvecklingsbehov på grund av omställningen: stärkande av konkurrenskraften för regionens små och medelstora företag genom förnyelse och innovationer; regional pilotering av små och medelstora företags klimatneutrala lösningar och verksamhetsmodeller; stödande av tillväxt- och internationaliseringsprocesserna i regionens små och medelstora företag.

Nya lösningar för förnybar energi, koldioxidsnål teknologi samt bioekonomi och cirkulär ekonomi och FoUI

Med insatstyperna svarar man mot följande utvecklingsbehov på grund av omställningen: erhållande av mera information om lösningar på systemnivå som möjliggör gemensam användning av förnybara energiformer; främjande av målinriktat samarbete mellan företag, forskningsorganisationer och offentliga aktörer

samt stärkande av klimatneutral regionalekonomi; etablering av nya aktörer inom decentraliserad energiproduktion och företagare inom cirkulär ekonomi.

Omskolning och förvärvande av nya kunskaper; primär målgrupp är de som blivit arbetslösa eller som hotas av arbetslöshet inom torvbranschen, en särskild målgrupp är ungdomar

Med insatstypen svarar man mot ökad arbetslöshet och marginalisering på grund av omställningen samt mot behovet av ökat kunnande och ökad förståelse för övergången till klimatneutral ekonomi genom att beakta specialbehoven hos personer som riskerar att bli marginaliserade. Det är egentligen inte fråga om formell omskolning av arbetstagarna, utan om fortbildning och påbyggnadsutbildning som är skräddarsydd för en målgrupp.

Tekniskt stöd

Genom tekniskt stöd täcks i fråga om bägge utvecklingsbehoven insatser som är nödvändiga för effektiv administrering och användning av FRO, såsom utveckling av partnernas beredskap gällande beredning, utbildning, administration, uppföljning, utvärdering och kommunikation när finansiering erbjuds.

ATT FRÄMJA KLIMATNEUTRAL VÄXT- OCH DJURPRODUKTION OCH RESTAURERA TORVMOSSAR

För att stödja omställningen till klimatneutral växt- och djurproduktion väljs insatstyper, med hjälp av vilka bland annat utvecklingen av klimatsmart affärsverksamhets- och marknadsföringskompetens, nya produkt- och tjänstekoncept samt näringslivsbaserad FoUI-verksamhet främjas. Speciellt utmanande är det att hitta nya ersättande produkter för växt- och strötorv samt nya klimatsmarta användningssätt för torvmossarna som tas ur bruk. För arbetstagare inom växt- och djurproduktion, vilka hotas av arbetslöshet, skräddarsys mångsidiga utbildningspaket som motsvarar deras behov.

Typ av insatser som planeras och hur de förväntas bidra till att mildra effekterna av omställningen

Tillväxt, internationalisering och innovationsberedskap inom små och medelstora företag (inkl. affärsverksamhets- och marknadsföringskompetens), investeringar som förnyar verksamheten och ökar produktiviteten samt utveckling av produkter, tjänster och produktionsmetoder

Med insatstyperna svarar man mot följande utvecklingsbehov på grund av omställningen: utveckling av ny affärsverksamhets- och marknadsföringskompetens samt nya produkt- och servicekoncept; främjande av smidiga generationsväxlingar; utveckling av kunskaper och färdigheter när det gäller att minska kolavtrycket, främjande av förnyelse, tillväxt och internationalisering i företag.

Näringslivsbaserad innovationsverksamhet och FoUI-samarbete; gemensamma projekt för företag och forskning

Med verksamhetstyperna svarar man på följande utvecklingsbehov på grund av omställningen: utveckling av verktyg och metoder för växt- och djurproducenter för analys och vidareutveckling av den egna verksamheten; effektivisering av de nuvarande produktionsprocesserna eller främjande av ibruktagande av nya metoder/ny teknologi; främjande av gemensamma projekt för högskolor och forskningsinrättningar.

Nya innovationer för att ersätta torv och nya innovativa användningsformer för torv

Med insatstypen svarar man mot följande utvecklingsbehov på grund av omställningen: att hitta ersättande produkter för växt- och strötorv; att få ytterligare information om egenskaper som krävs av de ersättande produkterna (t.ex. tillväxttakt samt förmåga att lagra vatten och näringsämnen).

Restaurering och efteranvändning av torvmossar vilkas användning upphör inom torvproduktionen samt utredningar och pilotprojekt gällande förutsättningar och möjligheter för restaurering och efteranvändning av dem; insatstypen täcker också vattenområden i anknytning till torvmossar som inte längre används inom torvproduktionen, om restaureringsbehovet har samband med att torvproduktionen upphör.

Med verksamhetstypen svarar man mot följande utvecklingsbehov på grund av omställningen: att få ytterligare information om efteranvändningen av torvproduktionsområden och restaurering av produktionsområden och belastade vattendrag; utbildnings- och informationsbehov gällande efteranvändning; ordnande av uppföljning av efteranvändningsplaner; skapande av nya möjligheter till affärsverksamhet och arbetsplatser.

Insatserna i anslutning till efteranvändning av torvmossar ska vara i linje med lindringen av skador på grund av klimatförändringen och anpassningen till skadorna (DNSH-principen) och principen om att förorenaren betalar. Efteranvändningsinsatserna ska också tydligt bidra till en klimatneutral ekonomi och förbättring av kolsänkor enligt LULUCF-förordningen. Vad gäller restaurering och efteranvändning av torvmossar bildas nätverk och utbyts erfarenheter med andra FRO-områden. Det här främjar integrering av god praxis och utnyttjande av det bästa nationella kunnandet.

Omskolning och förvärvande av nya kunskaper; primär målgrupp är de som blivit arbetslösa eller som hotas av arbetslöshet inom torvbranschen, en särskild målgrupp är ungdomar

Med insatstypen svarar man mot behovet av att höja kompetensnivån och utbildningsutbudet genom att beakta specialbehoven hos personer som hotas av marginalisering. En stor del av arbetstagarna inom växt- och djurproduktion som hotas av arbetslöshet är arbetsrelaterade invandrare eller flyktingar. Arbetstagarnas kulturella och språkliga mångfald ställer ytterligare krav på utbildningen. Vid planeringen och genomförandet av FRO-insatser utnyttjas landskapets mångsidiga stödstrukturer och kunnande som baserar sig på många års erfarenhet. Vid inriktningen av utbildningen beaktas behoven inom de branscher i regionen som lider av arbetskraftsbrist (t.ex. vårdbranschen och tillverkningsindustrin). Antalet stödbehövande uppskattas vara 100 personer, av vilka cirka 25 personer är unga.

Tekniskt stöd

Med insatstypen svarar man mot FRO:s administrativa behov.

De planerade insatsernas synergier och komplementaritet med andra relevanta unionsprogram inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt (som stöder omställningsprocessen), andra finansieringsinstrument (unionens fond för modernisering av utsläppshandeln) för att ta itu med de utvecklingsbehov som fastställts.

Eruf-åtgärderna i programmet Ett förnybart och kompetent Finland 2021–2027 stöder Österbottens FRO-mål då det gäller främjande av FoUI-verksamhet, digitalisering och små och medelstora företags tillväxt och konkurrenskraft. Det här skapar förutsättningar för investeringar som kan finansieras både med EU:s investeringsfinansiering och via andra och tredje pelaren i mekanismen för en rättvis omställning. Användningen av Eruf, ESF+ och CAP27 synkroniseras så att de kompletterar FRO. Likaså beaktas nationella finansieringsmöjligheter. Eftersom FRO-finansieringens tyngdpunkt vilar på att svara mot socioekonomiska skadeverkningar av koldioxidsnål omställning och på att förnya regionalekonomin, framhävs i den åtgärder av Eruf-typ.

ESF+ möjliggör sysselsättnings- och omskolningsåtgärder (inkl. frågor om jämställdhet mellan könen) och beaktar behoven inom specialmålgrupper (t.ex. underutbildade, personer i sårbar ställning, invandrare m.m.) i Österbotten. ESF+-åtgärder är i synnerhet åtgärder för att främja sysselsättning och kompetens och för att motverka marginalisering. Dessa är mera omfattande än FRO-åtgärderna som inriktas på skadeverkningar av omställningen, t.ex. mångsektoriella välfärds-, social-, hälsovårds- och rehabiliteringstjänster, med vilka man stöder sysselsättningen och motverkar marginalisering.

Andra och tredje pelaren i mekanismen för en rättvis omställning

I Österbottens FRO-plan bereder man sig på att ansöka om finansiering ur andra och/eller tredje pelaren i mekanismen för en rättvis omställning för att genomföra projekt som stöder målen i planen. Finansiering ur andra pelaren, d.v.s. InvestEU-finansiering, utnyttjas för låne-, lånegaranti- och kapitalplaceringsinstrument, vilka stöder företagsverksamhetens utveckling i syfte att stärka regionalekonomin och skapa nya ersättande sysselsättningsmöjligheter. Lånefaciliteten för den offentliga sektorn i den tredje pelaren och bidrag som EU beviljar utnyttjas bland annat för investeringar i kommuner, samkommuner och offentliga affärsverk.

Ur den andra pelaren (InvestEU) ansöks om finansiering speciellt för

- hållbar infrastruktur (energi och energiinfrastruktur, digital tillgänglighet, råvaruutbud och -processer samt natur- och miljöinfrastruktur)
- forskning, innovationer och digitalisering (forskning, produktutveckling och innovationer samt demonstrationer, ibruktagande och skalning)
- tillgång till och kapitalstöd för små och medelstora företags finansiering.

Ur den tredje pelaren (lånefacilitet för den offentliga sektorn) ansöks om finansiering för

- energiinvesteringar som inte baserar sig på förbränning
- investeringar i jordvärme
- investeringar i fjärrvärmenät för energi- och värmeverk (t.ex. konverteringsändringar)
- energiinvesteringar i offentliga byggnader
- investeringar som ansluter sig till cirkulär ekonomi, avfallshantering och stadsinfrastruktur
- investeringar som ansluter sig till biogas- och väteinfrastruktur
- investeringar i det lägre väg- och bannätet.

3 Förvaltningsförfarande

3.1 PARTNERSKAP

Programmet Ett förnybart och kompetent Finland 2021–2027 genomförs som ett program i hela landet. FRO är en av fonderna i programmet. Förvaltande myndighet är arbets- och näringsministeriet (ANM). Den förvaltande myndigheten styr den allmänna beredningsprocessen i Finland och landskapsförbunden har lett beredningen av de territoriella planerna för en rättvis omställning (TJTP) i landskapen.

FRO-landskapen startade år 2020 till stöd för arbetet en nationell FRO-samordningsgrupp, som blev ett viktigt diskussionsforum för den förvaltande myndigheten och landskapen. Från landskapet Österbotten deltog representanter för Österbottens förbund och NTM-centralerna i Österbotten. På nationell nivå har FRO-beredningen behandlats i arbetsgruppen Koheesio 2021+.

Partnerskapsprincipen har tillämpats vid beredningen i Österbotten genom landskapets samarbets-grupp (MYR), dess sekretariat, landskapsstyrelsen, intressentevenemang och workshoppar. I land-skapets samarbetsgrupp är följande parter företrädade:

- Regionens kommuner och landskapsförbundet
- Statliga myndigheter som finansierar programmet och andra organisationer inom statsförvaltningen; NTM-centralen i Österbotten, NTM-centralen i Södra Österbotten, NTM-centralen i Mellersta Finland, Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland
- Arbetsmarknads- och näringslivsorganisationer samt civilsamhället representeras av centralorganisationen för högutbildade AKAVA, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Centralförbundet för Finlands tekniska funktionärsorganisationer STTK, Österbottens handelskammare, Kust-Österbottens företagare, Skogscentralen, Österbottens Svenska Produ-centförbund ÖSP, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenters regionala förening MTK Etelä-Pohjanmaa samt Österbottens Leader-grupper Aktion Österbotten rf och YHYRES-kehittämisyhdistys ry.

Landskapets samarbetsgrupp fungerar som det partnerskapsorgan som avses i artikel 8 i den allmänna förordningen. Sekretariatet för landskapets samarbetsgrupp, som består av representanter för de finansierande myndigheterna, svarar för beredningen av mötena och koordinerar det praktiska genomförandet av EU:s finansieringsinstrument i landskapet.

Österbottens förbund har i samarbete med NTM-centralen i Österbotten ansvarat för beredningen av landskapets territoriella plan för en rättvis omställning. Österbottens landskapsstyrelse tillsatte 18.1.2021 FRO-gruppen för Österbotten med uppgift att utarbeta landskapets FRO -plan. Österbot-tens FRO-plan är utarbetad i nära samarbete med företrädare för centrala intressegrupper. I arbetet som samordnats av Österbottens förbund har deltagit företrädare för bland annat NTM centralerna i

Österbotten och Södra Österbotten, landskapets kraftverk, Österbottens växt- och djurproducenter och deras rådgivnings- och intresseorganisationer, Skogscentralen, Finlands naturskyddsförbund och Närpes kommun samt ungdomsfullmäktige. FRO-gruppen fortsätter sitt arbete som stöd vid genomförandet av den territoriella omställningsplanen för FRO. Till FRO-gruppen kan vid behov kallas ytterligare medlemmar i och med att programgenomförandet fortskrider. Ungdomarnas delaktighet främjas genom att en representant för målgruppen bjuds in som medlem i den regionala FRO-gruppen.

3.2 ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Landskapets samarbetsgrupp övervakar och utvärderar verkställandet av programmet och rapporterar om genomförandet av EU:s regional- och strukturpolitiska program till den förvaltande myndigheten och föreslår den vid behov förändringsbehov gällande programmet. Programmets genomförandeläge följs upp på basis av resultat- och outputindikatorer som satts upp för programmet.

Sekretariatet för landskapets samarbetsgrupp har hand om berednings-, föredragnings- och verkställighetsuppgifter för samarbetsgruppen. Sekretariatet har i uppgift att övervaka verkställandet och genomförandeläget för målen som satts upp för programmet samt att rapportera om dem för samarbetsgruppen och utföra självvärdering om verkställandet och genomförandeläget.

Det resultat- och outputspecifika utfallet på projektnivå övervakas av den förmedlande myndigheten samt i styrgrupperna som tillsätts för projekten. Nedan finns en förteckning över de regionala (RC) output- och resultatindikatorerna med målnivåer.

Id	Outputindikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
RCO01	Företag som får stöd	st.	21	90
RCO02	Företag som får stöd genom bidrag	st.	14	63
RCO04	Företag som får de minimis-stöd	st.	7	27
RCO05	Nya företag som får stöd	st.	5	25
RCO07	Forskningsorganisationer som deltar i gemensamma forskningsprojekt	st.	2	6
RCO10	Företag som samarbetar med forskningsorganisationer	st.	61	259
RCO38	Areal för mossar som tas ur bruk inom torvproduktion, restaureras eller efteranvänds	ha	16	80

Id	Resultatindikator	Måttenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Mål (2029)
RCR01	Antal skapade arbetstillfällen i enheter som får stöd	st.	0	170
RCR03	Små och medelstora företag som inför produkt- eller processinnovationer	st.	0	40
RCR19	Företag som har större omsättning	st.	0	36

3.3 SAMORDNINGS- OCH ÖVERVAKNINGSORGAN

Österbottens förbund ansvarar för den regionala beredningen av EU:s regional- och strukturpolitiska program och finansieringsplan.

Landskapets samarbetsgrupp ansvarar för samordningen av fonderna, främjar beredningen och genomförandet av projekthelheter som är betydande med tanke på regionutvecklingen. Samarbetsgruppen godkänner de regionala finansieringsplanerna och tyngdpunkterna för finansieringen. Landskapets samarbetsgrupp rapporterar om genomförandet av EU:s regional- och strukturpolitiska program till den förvaltande myndigheten och föreslår den vid behov förändringsbehov gällande programmet samt informerar om verkställandet av programmet.

Sekretariatet för landskapets samarbetsgrupp har hand om berednings-, föredragnings- och verkställighetsuppgifter. Sekretariatet övervakar och samordnar i beredningskedet projekt som föreslagits bli finansierade i landskapet och rapporterar om dem till samarbetsgruppen.

Som förmedlande organ fungerar Österbottens förbund och NTM-centralen i Mellersta Finland. Deras uppgifter och befogenheter har fastställts i regionutvecklingslagstiftningen. Verkställigheten och finansieringen av den territoriella planen för en rättvis omställning genomförs som en del av verkställandet av EU:s regional- och strukturpolitiska program och det beaktas i beskrivningarna av de förmedlande myndigheternas förvaltnings- och övervakningssystem. Vid verkställandet utnyttjas EURA2021-datasystemet.

4 Programspecifika output- och resultatindikatorer

Planens interventionslogik förutsätter programspecifika indikatorer, eftersom gemensamma indikatorer inte erbjuder tillräckligt väl inriktade mätare för att mäta alla resultat som eftersträvas med de olika insatstyperna. Programspecifika nationella (NR) indikatorer är:

NR01 Innovationer, produkter och tjänster som utvecklats av nätverk och innovationsekosystem

- Tillämpas speciellt i fråga om insatstyperna: "Näringslivsbaserad innovationsverksamhet och FoU-samarbete; gemensamma projekt för företag och forskning" och "Nya innovationer för att ersätta torv och nya innovativa användningsformer för torv"

NR03 Små och medelstora företag som startar ny verksamhet

- Tillämpas speciellt i fråga om insatstyperna: "Tillväxt, internationalisering och innovationsberedskap inom små och medelstora företag (inkl. affärsverksamhets- och marknadsföringskompetens), investeringar som förnyar verksamheten och ökar produktiviteten samt utveckling av produkter, tjänster och produktionsmetoder" och "Näringslivsbaserad innovationsverksamhet och FoU-samarbete; gemensamma projekt för företag och forskning"

NR09 Små och medelstora företag som startar ny verksamhet baserad på energieffektivitet eller lösningar förnybar energi

- Tillämpas speciellt i fråga om insatstypen "Nya lösningar för förnybar energi och energieffektivitet och FoU"

I tabellerna 1 och 2 finns en sammanställning av alla output- och resultatindikatorer med målvärden som används vid uppföljningen av insatserna i Österbottens FRO-plan.

Tabell 2. Outputindikatorer

Id	Outputindikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
RCO01	Företag som får stöd	st.	21	90
RCO02	Företag som får stöd genom bidrag	st.	14	63
RCO04	Företag som får de minimis-stöd	st.	7	27
RCO05	Nya företag som får stöd	st.	5	25
RCO07	Forskningsorganisationer som deltar i gemensamma forskningsprojekt	st.	2	6
RCO10	Företag som samarbetar med forskningsorganisationer	st.	61	259
RCO38	Areal för mossar som tas ur bruk inom torvproduktion, restaureras eller efteranvänds	ha	16	80
EECO07	Ungdomar mellan 18 och 29 år	personer	5	25
Specifikt mål: Att göra det möjligt för regioner och människor att hantera de sociala, sysselsättningsrelaterade, ekonomiska och miljömässiga effekterna av omställningen i riktning mot unionens energi- och klimatmål för 2030 och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, med utgångspunkt i Parisavtalet.				

Tabell 3. Resultatindikatorer

Id	Resultatindikator	Måttenhet	Utgångsvärde eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Datakälla	Kommentarer
RCR01	Antal skapade arbetstillfällen i enheter som får stöd	st.	0		170		
RCR03	Små och medelstora företag som inför produkt- eller processinnovationer	st.	0		40		
RCR19	Företag som har större omsättning	st.	0		36		
NR01	Innovationer, produkter och tjänster som utvecklats av nätverk och innovationsekosystem	st.	0		85		
NR03	Små och medelstora företag som startar ny verksamhet	st.	0		32		
NR09	Små och medelstora företag som startar ny verksamhet baserad på energieffektivitet eller förnybar energi	st.	0		28		
CR03	Deltagare som erhåller en kvalifikation efter avslutad åtgärd	personer	0		20		
Specifikt mål: Att göra det möjligt för regioner och människor att hantera de sociala, sysselsättningsrelaterade, ekonomiska och miljömässiga effekterna av omställningen i riktning mot unionens energi- och klimatmål för 2030 och en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, med utgångspunkt i Parisavtalet.							

Österbottens förbund
Pohjanmaan liitto

Sandögatan 6 B - Hietasaarenkatu 6 B
PB - PL 174, 65101 Vasa - Vaasa

www.obotnia.fi
info@obotnia.fi